

Žalm 64

Vyslyš, Bože, moje lkání, chraň mě, ať mohu žít beze strachu z nepřítele, skryj mě, když se zlovolníci tajně radí, když se bouří, kdo páchají ničemností, kdo si nabrousili jazyky jak meče, namířili šípy jedovatých řečí, aby zákeřně stříleli na bezúhonného! Znenadání na něj vystřelí bez jakékoli bázně. Utvrzují se v zlém rozhodnutí, počítají, jak by nastražili léčky, říkají si: "Kdo nás může spatřit? Ať si kdo chce slídí po podlostech, nastavili jsme to dokonale, ať si slídil slídí, hluboké je nitro člověka i jeho srdce." Bůh však znenadání na ně vystřelí šíp; budou samá rána. Jejich jazyk je sklátí, každý, kdo je spatří, se jim vyhne. Všichni lidé se budou bát, budou rozklašovat Boží skutek a pochopí jeho dílo. Spravedlivý se bude radovat z Hospodina a utíkat se k němu; on bude chloubou všech, kdo mají přímé srdce.

